PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (apeliacinių skundų kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. gruodžio 18 d.*

Sujungtose bylose T-90/07 P ir T-99/07 P

dėl dviejų apeliacinių skundų, patektų siekiant panaikinti 2007 m. sausio 16 d.Europos Sąjungos tarnautojų teismo (pirmoji kolegija) sprendimą *Genette prieš Komisiją* (F-92/05, dar nepaskelbta Rinkinyje VT),

Belgijos Karalystė, atstovaujama L. Van den Broeck ir C. Pochet, padedamų advokato L. Markey,

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama V. Joris ir D. Martin,

apeliantės,

kita proceso šalis

* Proceso kalba: prancūzų.

Emmanuel Genette, Europos Bendrijų Komisijos pareigūnas, gyvenantis Gorze (Prancūzija), atstovaujamas advokato M.-A. Lucas,

ieškovas pirmojoje instancijoje,

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (apeliacinių skundų kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Jaeger, teisėjai V. Tiili, E. Martins Ribeiro, O. Czúcz ir I. Pelikánová (pranešėja),

kancleris E. Coulon,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. rugsėjo 19 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

1 Savo apeliaciniais skundais, pateiktais remiantis Teisingumo Teismo statuto I priedo 9 straipsniu, Belgijos Karalystė ir Komisija prašo panaikinti 2007 m. sausio 16 d. Europos

Sąjungos Tarnautojų teismo (pirmoji kolegija) sprendimą *Genette prieš Komisiją* (F-92/05, dar nepaskelbta Rinkinyje VT, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo minėtas teismas panaikino 2005 m. sausio 25 d. Komisijos sprendimą, kuriuo buvo atmestas 2004 m. spalio 31 d. E. Genette prašymas.

Teisinis pagrindas

2 Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatų redakcijos, galiojusios iki 2004 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 723/2004, kuriuo iš dalies keičiami šie nuostatai (OL L 124, p. 1), įsigaliojimo, (toliau – ankstesni nuostatai) VIII priedo 11 straipsnio 2 dalyje nurodyta:

„Pareigūnas, kuris tarnybą Bendrijose pradeda:

— nutraukęs tarnybą valstybės administracijoje, nacionalinėje arba tarptautinėje organizacijoje,

arba

— užsiėmęs veikla pagal darbo sutartį arba savarankiškai,

po paskyrimo į nuolatinę tarnybą turi teisę, kad Bendrijoms būtų sumokėtas ištarnauto laiko pensijos, į kurią pareigūnas įgyja teisę dėl tokios tarnybos arba veiklos, aktuarinis ekvivalentas arba grąžinamųjų įmokų nustatyta suma.

Tokiu atveju institucija, kurioje tarnauja pareigūnas, atsižvelgdama į jo lygį paskiriant į nuolatinę tarnybą, nustato, kiek pensijų draudimo stažo metų jam bus priskaičiuota pagal jos taikomą pensijų sistemą už ankstesnį darbo stažą remiantis aktuarinio ekvivalento arba grąžinamųjų įmokų nustatytomis sumomis“. (Pataisytas vertimas)

3 Pareigūnų tarnybos nuostatų redakcijos, įtvirtintos Reglamente Nr. 723/2004, kuris pagal jo 2 straipsnį įsigaliojo 2004 m. gegužės 1 d. (toliau – nauji nuostatai), VIII priedo 11 straipsnio 2 dalyje nurodyta:

„Pareigūnas, kuris tarnybą Bendrijose pradeda:

— nutraukęs tarnybą valstybės administracijoje, nacionalinėje arba tarptautinėje organizacijoje,

arba

— užsiėmęs veikla pagal darbo sutartį arba savarankiškai,

po paskyrimo į nuolatinę tarnybą, tačiau prieš jam įgyjant teisę gauti ištarnauto laiko pensiją, kaip apibrėžta Tarnybos nuostatų 77 straipsnyje, turi teisę, kad būtų sumokėta Bendrijoms pensijos, į kurią tokioje tarnyboje ar užsiimant tokia veikla buvo įgyta teisė, kapitalo vertė, perskaičiuota faktinio pervedimo dieną.

Tokiu atveju institucija, kurioje dirba pareigūnas, atsižvelgdama į jo bazinį darbo užmokestį, amžių ir keitimo kursą prašymo dėl pervedimo dieną, pagal bendrąsias įgyvendinimo nuostatas nustato, kiek pensijų draudimo stažo metų jam bus priskaičiuota pagal Bendrijos pensijų sistemą už ankstesnį jo darbo stažą, remiantis pervestu kapitalu, atėmus sumą, atitinkančią kapitalo vertės pasikeitimą per laikotarpį nuo prašymo atlikti pervedimą pateikimo dienos iki faktinės pervedimo dienos.

Pareigūnai tokia tvarka gali pasinaudoti tik kartą kiekvienoje valstybėje narėje ir atitinkamame pensijų fonde.“ (Pataisytas vertimas)

4 Pagal naujų nuostatų 107a straipsnį „pereinamojo laikotarpio nuostatos“ pateikiamos minėtų nuostatų XIII priede. Pagal šio priedo 26 straipsnio 3 dalį:

„Pareigūnai, kurie pateikė prašymą dėl pervedimo per nustatytą terminą, tačiau nepriėmė jiems pateikto pasiūlymo, kurie nepateikė prašymo dėl pervedimo per anksčiau nustatytą terminą ar kurių prašymas buvo atmestas dėl to, kad buvo pateiktas po to termino, vis dar turi galimybę pirmą kartą ar iš naujo pateikti tokį prašymą ne vėliau kaip iki 2004 m. spalio 31 dienos.“

5 1991 m. gegužės 21 d. Belgijos įstatymo, įtvirtinančio tam tikrą ryšį tarp Belgijos ir tarptautinės viešosios teisės reglamentuojamų institucijų pensijų sistemų, paskelbto 1991 m. birželio 20 d. *Moniteur belge*, p. 13871 (toliau – 1991 m. Įstatymas), 3 straipsnyje numatyta, kad „kiekvienas pareigūnas, jeigu institucija sutinka, turi teisę pateikti prašymą, kad būtų sumokėta institucijai senatvės pensijos suma, susijusi su prieš pradedant tarnybą institucijoje įgytu pensijų draudimo stažu ir ankstesne tarnyba“. Šis įstatymas įtvirtino specialią pervedimo sistemą, t. y. teisių faktinį perėmimą, kuria nukrypstama nuo ankstesnių nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalyje numatytos aktualinio ekvivalento pervedimo taisyklės.

6 1991 m. Įstatymo 9 straipsnyje nustatyta:

„Iki (įstatymo) 11 straipsnyje nurodyto teisių faktinio perėmimo pareigūnas, jeigu institucija sutinka, gali atsiimti prašymą dėl pervedimo. Toks atsiėmimas yra galutinis.“

7 2003 m. vasario 10 d. Belgijos įstatymu, kuriuo reglamentuojamas teisių į pensiją pervedimas tarp Belgijos ir tarptautinės viešosios teisės reglamentuojamų institucijų pensijų sistemų, paskelbtu 2003 m. kovo 27 d. *Moniteur belge*, p. 14747 (toliau – 2003 m. Įstatymas), pakeisti Belgijos teisės aktai dėl Belgijos sistemose įgytų teisių į pensiją pervedimo į Bendrijos pensijų sistemą. Šiuo įstatymu, taikomu, remiantis jo 29 straipsniu, po 2002 m. sausio 1 d. pateiktiems prašymams dėl pervedimo, įtvirtinama į Belgijos pensijų sistemą mokamų grąžinamųjų įmokų nustatytos sumos kartu su jas sudarančiomis palūkanomis sistema. Pagal šį naują įstatymą Belgijos pensijų sistemose įgytų teisių pervedimas leidžia nedelsiant perversti kapitalą į Bendrijos pensijų sistemą.

8 2003 m. Įstatymo 4 straipsnyje nustatyta:

„Pareigūnas ar laikinasis tarnautojas, turintis teisę į vieną ar kelias 3 straipsnio 1 (dalies) (pirmojoje–ketvirtojoje pastraipose) nurodytas pensijas, pradėjęs tarnybą institucijoje, jei ji sutinka, gali pateikti prašymą dėl 7 straipsnio pagrindu nustatytų sumų už jo apdraudimo šiose pensijų sistemose laikotarpį iki pradedant tarnybą institucijoje pervedimo į šią instituciją ar jos pensijų fondą <…>“

9 2003 m. Įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Prašymas dėl pervedimo tampa neatšaukiamas tą dieną, kai (Nacionalinė pensijų) tarnyba gauna galutinį institucijos patvirtinimą, kad pareigūnas ar laikinasis tarnautojas pateikė prašymą dėl pervedimo.“

10 2006 m. liepos 20 d. Belgijos įstatymu, paskelbtu 2006 m. liepos 26 d. *Moniteur belge*, p. 36940 (toliau – 2006 m. Įstatymas), kuriame numatytos įvairios nuostatos, pakeistas 1991 m. Įstatymo 9 straipsnis, kuris išdėstomas taip:

„Iki 11 straipsnyje nurodyto teisių faktinio perėmimo pareigūnas, nutraukęs tarnybą institucijoje ir neturintis teisės pasinaudoti ištarnauto laiko pensija, gali, jei institucija sutinka, atsiimti prašymą dėl pervedimo. Toks atsiėmimas yra galutinis.“

11 Pagal 2006 m. Įstatymo 195 straipsnį naujoji 1991 m. Įstatymo 9 straipsnio redakcija įsigaliojo atgaline data nuo 2004 m. gegužės 1 dienos.

Faktinės bylos aplinkybės

12 Faktinės bylos aplinkybės skundžiamame sprendime išdėstytos taip:

„8. Prieš pradėdamas 2000 m. balandžio 1 d. tarnybą Komisijoje, kur jam priskirtas B 5 lygis ir suteikta 3 pakopą, 1968 m. gimęs (E. Genette) dirbo privačiame sektoriuje Belgijoje. Nuo 1992 m. iki 1996 m. jis dirbo savarankiškai, o nuo 1996 m. iki 2000 m. – pagal darbo sutartį.

9. Dirbdamas jis pirmiausia buvo apdraustas Nacionalinėje savarankiškai dirbančių darbuotojų socialinės apsaugos įstaigoje (toliau – *Inasti*), vėliau – Nacionalinėje pensijų kasoje (toliau – ONP), t. y. pensijų sistemose, kurioms jis mokėjo įmokas; taigi šiose įstaigose jis įgijo teises į pensiją.

10. 2001 m. sausio 1 d. paskirtas į nuolatinę tarnybą Bendrijos pareigūnu (E. Genette) 2001 m. liepos 13 d. raštu Komisijai pateikė prašymą dėl teisių, įgytų Belgijos

savarankiškai ir pagal darbo sutartį dirbančių asmenų sistemose, pervedimo į Bendrijos pensijų sistemą. Šis prašymas buvo pateiktas ankstesnių nuostatų <…> VIII priedo 11 straipsnio 2 dalies bei <…> 1991 m. Įstatymo 3 straipsnio pagrindu.

11. 2002 m. birželio 11 d. Komisijos Administracijos ir personalo generalinio direktorato B direktorato Pensijų ir ryšių su buvusiais pareigūnais skyrius (E. Genette) rašte nurodė papildomus pensijos draudimo stažo metus, kurie jam bus priskaičiuoti pagal Bendrijos sistemą, Komisijai atlikus skaičiavimus remiantis Belgijos savarankiškai dirbančių asmenų sistemoje įgytos nacionalinės pensijos aktuariniu ekvivalentu. Jeigu (E. Genette) išeitų į pensiją sulaukęs 65 metų amžiaus, (*Inasti*) apskaičiuotos metinės 1 431,29 euro pensijos aktuarinis ekvivalentas sudarytų 8 139,33 euro ir papildomas pensijų draudimo stažas, priskaičiuotas Bendrijos sistemoje, būtų vieneri metai ir devyniolika dienų. Taip pat Komisija jį informavo, kad pagal 1991 m. Įstatymo 11 straipsnį ji perima teises į jo Belgijoje įgytas teises į pensiją nuo Bendrijos pensijos mokėjimo dienos.

12. 2002 m. rugpjūčio 26 d. (E. Genette) tas pats skyrius analogiškame rašte, susijusiame su jo dirbant pagal darbo sutartį įgytomis teisėmis į pensiją, informavo, kad sulaukus 65 metų amžiaus ONP apskaičiuotos metinės 1 952,48 euro pensijos aktuarinis ekvivalentas sudarytų 11 102,79 euro ir kad papildomas pensijų draudimo stažas Bendrijos sistemoje būtų vieneri metai, penki mėnesiai ir penkios dienos.

13. Šiuose raštuose ieškovui buvo nurodyta, kad sutikus su raštuose pateiktais pasiūlymais (2001 m. liepos 13 d.) prašymo dėl pervedimo nebus galima atšaukti. Vis dėlto juose buvo nurodyta, kad išimtinėmis aplinkybėmis prašymą dėl pervedimo galima atšaukti nutraukus tarnybą Komisijoje prieš įvykdant Pareigūnų tarnybos nuostatų 77 straipsnyje nustatytas Bendrijos pensijos gavimo sąlygas.

14. 2002 m. liepos 17 d. ir rugpjūčio 29 d. (E. Genette) sutiko su 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. Komisijos pateiktais pasiūlymais.

15. <…>

16. Šiek tiek anksčiau nei 2004 m. spalio mėn. (E. Genette) sužinojo, kad 2003 m. tarnybą Komisijoje pradėjusiam pažįstamam asmeniui, kuris, kaip ir jis, pagal ankstesnius nuostatus <…> pateikė prašymą pervesti jo teises į pensiją, įgytas pagal darbo sutartį dirbančių asmenų Belgijos pensijų sistemoje, į Bendrijos sistemą, buvo leista iš Belgijos pervesti kapitalą, atitinkantį panašius į jo draudimo metus ir darbo užmokestį, dėl ko šiam pažįstamam asmeniui Bendrijos sistemoje buvo suteiktas daug didesnis papildomas pensijų draudimo stažas nei tas, į kurį turėjo teisę (E. Genette).

17. Remdamasis Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalimi, (E. Genette) 2004 m. spalio 31 d. pateikė Komisijai prašymą siekdamas, kad ši:

— nuspręstų jam leisti, kaip numatyta 1991 m. Įstatymo 9 straipsnyje, atsiimti pagal šį įstatymą 2001 m. liepos 13 d. pateiktą prašymą dėl jo savarankiškai ir pagal darbo sutartį dirbančių asmenų Belgijos pensijų sistemose įgytų teisių į pensiją pervedimo į Bendrijos sistemą,

— nuspręstų jam leisti, kaip numatyta 2003 m. Įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje, pateikti prašymą dėl jo teisių į pensiją pervedimo remiantis šiuo įstatymu pagrindu.

18. 2005 m. vasario 2 d. (E. Genette) buvo pranešta apie 2005 m. sausio 25 d. Pensijų skyriaus vedėjo priimtą sprendimą atmesti jo 2004 m. spalio 31 d. prašymą <…>, kuris išdėstytas taip:

19. „<…> Jūs prašote <…> leisti, pirma, atsiimti (Pareigūnų tarnybos nuostatų) VIII priedo 11 straipsnio 2 dalies pagrindu pateiktą prašymą dėl teisių į pensiją, įgytų pagal Belgijos sistemas (*Inasti*) ir ONP, pervedimo, kuris šių sistemų jau įvykdytas pagal 1991 m. Įstatymo nuostatas, ir, antra, pateikti naują prašymą, kuris turėtų būti įvykdytas, remiantis 2003 m. Įstatymo nuostatomis.

20. Komisijos administracijos 2002 m. birželio 11 d. ir 2002 m. rugpjūčio 26 d. pasiūlymuose, pateiktuose (*Inasti*) ir ONP pranešus pervestinos pensijos dydį, buvo aiškiai nurodyta, kad pervedimas yra neatšaukiamas atitinkamai tarnybai gavus Jūsų sutikimą dėl šių pasiūlymų. Kadangi Jūs su tuo sutikote, Jūsų teisės buvo pervestos, ir (Paskyrimų tarnyba) galutinai išnagrinėjo ONP bei (*Inasti*) bylas.

21. Nors 1991 m. Įstatyme numatyta galimybė „atsiimti prašymą, jei institucija sutinka“ (1991 m. Įstatymo 9 straipsnis), vis dėlto praktikoje ši institucijų galimybė numatyta tik išimtiniais atvejais, kurie buvo nurodyti suinteresuotajam pareigūnui adresuotame pasiūlymų rašte: „Išimtinėmis aplinkybėmis prašymą dėl pervedimo galima atšaukti suinteresuotajam asmeniui nutraukus tarnybą prieš įvykdant Pareigūnų tarnybos nuostatų 77 straipsnyje nustatytas Bendrijos pensijos gavimo sąlygas“. Nekalbama apie galimybę atsiimti prašymą, bet apie operacijos atšaukimą ypač išimtiniu atveju.

22. Be to, 1989 m. lapkričio 9 d. Sprendime sujungtose bylose 75/88, 146/88 ir 147/88 Europos Bendrijų Teisingumo Teismas aiškiai atskyrė dvi skirtingas teisės sistemas, kurioms priskiriami atitinkami sprendimai, – sprendimas dėl pervestinos sumos apskaičiavimo ir sprendimas dėl šio aktyvo pavertimo pensijų draudimo stažu, kiekvienam jų taikant atitinkamai sistemai būdingą teismo kontrolę. Iš to išplaukia, kad Belgijos įstatyme numatyta teorinė prašymo dėl pervedimo atsiėmimo galimybė yra neveiksminga, jeigu tai nenumatyta Bendrijos teisės aktuose. Būtent taip ir yra.

23. Tokiomis aplinkybėmis neįmanoma Jums leisti atsiimti jau išnagrinėto prašymo ir pateikti naujo prašymo dėl pervedimo, nes pervedimas yra tinkamai įvykdytas.“

24. 2005 m. balandžio 22 d. (E. Genette) per savo atstovą dėl ginčijamo sprendimo Komisijai pateikė skundą Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalies pagrindu.

25. 2005 m. birželio 10 d. Administracijos ir personalo generalinio direktorato generalinis direktorius Paskyrimų tarnybos vardu priėmė sprendimą, „atsakydamas į gausius pareigūnų prašymus ir skundus, pateiktus dėl teisių į pensiją pervedimo iš Belgijos pensijų sistemos į Bendrijos sistemą“, apie kurį ieškovas buvo informuotas 2005 m. birželio 14 d. elektroniniu laišku ir faksu <…>“

Procesas pirmojoje instancijoje ir skundžiamas sprendimas

13 2005 m. rugsėjo 26 d. E. Genette Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateikė ieškinį dėl 2005 m. sausio 25 d. Individualių išmokų administravimo ir mokėjimo biuro (PMO) Pensijų skyriaus vadovo sprendimo (toliau – 2005 m. sausio 25 d. Sprendimas) ir 2005 m. birželio 10 d. Administracijos ir personalo generalinio direktorato generalinio direktoriaus sprendimo (toliau 2005 m. birželio 10 d. Sprendimas) panaikinimo. Šis ieškinys buvo įregistruotas bylų registre ir jam suteiktas numeris T-361/05.

14 2005 m. gruodžio 15 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismas, remdamasis 2004 m. lapkričio 2 d. Tarybos sprendimo 2004/752/EB, Euratom, įsteigiančio Europos Sąjungos tarnautojų teismą (OL L 333, p. 7), 3 straipsnio 3 dalimi, perdavė šią bylą Tarnautojų teismui. Šis ieškinys buvo užregistruotas pastarojo teismo kanceliarijoje ir bylai suteiktas numeris F-92/05.

15 Ieškiniu, kurį Tarnautojų teismo kanceliarija gavo 2006 m. gegužės 8 d., Belgijos Karalystė pateikė prašymą įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų. Remdamasis Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento, *mutatis mutandis* taikomo Tarnautojų teismui pagal Sprendimo 2004/752 3 straipsnio 4 dalį iki Tarnautojų teismo procedūros reglamento įsigaliojimo, 115 straipsnio 1 dalimi ir 116 straipsnio 6 dalimi, Tarnautojų teismo pirmosios kolegijos pirmininkas 2006 m. birželio 29 d. Nutartimi posėdyje patenkino šį prašymą įstoti į bylą.

16 Skundžiamu sprendimu Tarnautojų teismas panaikino 2005 m. sausio 25 d. Sprendimą.

17 Tarnautojų teismas pirmiausia atmetė Komisijos nurodytą nepriimtinumo pagrindą, pagrįstą pavėluotu ieškinio pateikimu pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnio 3 dalyje numatytą terminą.

18 Jis taip pat nusprendė, kad reikalavimai panaikinti 2005 m. birželio 10 d. Sprendimą, kuriuo buvo atmestas E. Genette 2005 m. balandžio 22 d. pateiktas skundas dėl 2005 m. sausio 25 d. Sprendimo, buvo neatskiriami nuo reikalavimų panaikinti 2005 m. sausio 25 d. Sprendimą, todėl jų vienintelis dalykas buvo prašymas panaikinti pastarąjį sprendimą.

19 Tarnautojų teismas pirmiausia nagrinėjo reikalavimus panaikinti 2005 m. sausio 25 d. Sprendimą, kiek jais buvo nesutinkama su Komisijos atsisakymu leisti E. Genette atsiimti savo prašymą dėl pagal Belgijos sistemas įgytų teisių į pensiją pervedimo į Bendrijos pensijų sistemą. Skundžiamo sprendimo 42–50 punktuose Tarnautojų teismas pirmiausia aiškino E. Genette reikalavimus šiuo klausimu. Jis nurodė, kad pagal Belgijos sistemas įgytų teisių į pensiją pervedimą į Bendrijos pensijų sistemą reikia nagrinėti kaip operaciją, kurią sudaro du vienas po kito suinteresuotojo asmens prašymu ir vykdant susijusią kompetenciją priimami vienašaliai sprendimai, kuriuos iš pradžių priima nacionalinė pensijų sistemos valdymo įstaiga ar įstaigos, o vėliau – Bendrijos institucija. Manydamas, kad pagal 1991 m. Įstatymo 9 straipsnį Belgijos pensijų sistemų valdymo įstaigų priimtų sprendimų atšaukimas yra teisėtas, jei to prašo suinteresuotasis asmuo ir kol to paties įstatymo 11 straipsnyje numatytas teisių faktinis perėmimas netapo galutinis, Tarnautojų teismas nusprendė, kad teisių pervedimas visiškai panaikinamas, jeigu atšaukiamas ir institucijos sprendimas, kuriuo nustatomas papildomų metų skaičiaus pridėjimas Bendrijos sistemoje, ir kad todėl 1991 m. Įstatymo 9 straipsnyje nurodytas institucijos sutikimas gali būti susijęs tik su institucijos sprendimo, priimto pervedant teises į pensiją, atšaukimu. Todėl jis nusprendė, kad reikalavimus dėl Komisijos atsisakymo leisti E. Genette atsiimti 2001 m. liepos 13 d. prašymą pervesti teises panaikinimo reikia aiškinti taip, kad siekiama panaikinti Komisijos atsisakymą atšaukti savo 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimus.

20 Tarnautojų teismas skundžiamo sprendimo 55–93 punktuose nagrinėjo klausimą dėl reikalavimų panaikinti Komisijos atsisakymą atšaukti jos 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimus. Pirmiausia jis nurodė, kad nors prašymas atšaukti minėtus sprendimus buvo pateiktas pasibaigus pretenzijų pateikimo laikotarpiui, vis dėlto jis buvo pateisinamas nauja ir esmine aplinkybe, t. y. 2003 m. Įstatymo ir naujų nuostatų XIII priedo 26 straipsnio 3 dalies įsigaliojimu. Šiomis naujomis nuostatomis buvo pakeista E. Genette teisinė situacija, susijusi su jo pagal Belgijos sistemas įgytų teisių į pensiją pervedimu į Bendrijos pensijų sistemą, ir pateisintas 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimų peržiūrėjimas. Iš tikrųjų aiškinimas, kad E. Genette situacija nepatenka į šių naujų nuostatų taikymo sritį, galėjo sukurti tiek ankstesnių, tiek naujų nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalies atžvilgiu nepagrįstą skirtingą požiūrį į pareigūnus, kurie pervedė Belgijos sistemose įgytas teises į pensiją į Bendrijos pensijų sistemą, ir pareigūnus, kuriems tokia teise nebuvo leista pasinaudoti. Be to, šių nuostatų taikymas atgaline data tam tikroms ribotoms pareigūnų kategorijoms ir netaikymas E. Genette kelia abejonių dėl tokio skirtingo požiūrio teisėtumo teisėtų lūkesčių apsaugos principo atžvilgiu.

21 Tarnautojų teismas nusprendė, kad 2004 m. spalio 31 d. prašymas, siekiant, kad būtų peržiūrėti 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimai, buvo pateiktas per protingą laiką, skaičiuojant nuo to momento, kai E. Genette konkrečiai sužinojo apie naują ir esminę tai pateisinančią aplinkybę. Todėl jis nusprendė, kad reikalavimai panaikinti Komisijos atsisakymą atšaukti savo 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimus yra priimtini.

22 Galiausiai Pirmosios instancijos teismas patenkino E. Genette prašymą dėl panaikinimo, pripažindamas, kad pirmasis ir trečiasis ieškinio pagrindai pagrįsti teisės klaidomis 2005 m. sausio 25 d. Sprendimo motyvuose, pagal kuriuos, pirma, E. Genette Belgijos sistemose įgytų teisių į pensiją pervedimas į Bendrijos pensijų sistemą tapo neatšaukiamas šio asmens valia ir, antra, minėtas pervedimas negalėjo būti atšauktas, nes nebuvo tai leidžiančios Bendrijos teisės nuostatos.

23 Dėl pirmojo panaikinimo pagrindo Tarnautojų teismas skundžiamo sprendimo 103–110 punktuose nusprendė, kad Komisija, grįsdama savo atsisakymą atšaukti 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimus aplinkybe, kad jie tapo galutiniai, nes E. Genette jiems pritarė, padarė teisės klaidą savo 2005 m. sausio 25 d. Sprendime. Iš tikrųjų Tarnautojų teismas mano, kad nors minėtas pritarimas leido įsigalioti minėtiems sprendimams, vis dėlto jie galėjo tapti galutiniai tik praėjus Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 ir 91 straipsnyje numatytam laikotarpiui.

24 Dėl trečiojo panaikinimo pagrindo Tarnautojų teismas skundžiamo sprendimo 118–135 punktuose nusprendė, kad Komisija pažeidė tiek ankstesnių, tiek naujų nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalyje jai nustatytos kompetencijos apimtį, todėl 2005 m. sausio 25 d. Sprendime padaryta teisės klaida. Nesant specialių tai reglamentuojančių Bendrijos nuostatų, atšaukiant sprendimus į Bendrijos pensijų sistemą pervesti nacionalinėse sistemose įgytas teises į pensiją taikoma Teisingumo Teismo praktika, susijusi su visais individualiais teises sukuriančiais sprendimais. Pažymėjęs, kad 2002 m. birželio 11 ir rugpjūčio 26 d. sprendimų atšaukimas pats savaime negalėjo daryti poveikio Belgijos pensijų sistemų teisėms, Tarnautojų teismas nusprendė, kad šiuo atveju nebuvo kliūčių Komisijai atšaukti minėtus sprendimus, kaip to prašė E. Genette.

25 Antra, Tarnautojų teismas skundžiamo sprendimo 137 ir 138 punktuose išnagrinėjo reikalavimus panaikinti Komisijos atsisakymą leisti E. Genette pateikti naują prašymą dėl Belgijos sistemose įgytų teisių į pensiją pervedimo į Bendrijos pensijų sistemą. Jis nusprendė, kad reikia panaikinti ir šį atsisakymą, nes jis pagrįstas tais pačiais motyvais, beje, klaidingais, kurias buvo grindžiamas atsisakymas atšaukti 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimus.

Dėl apeliacinių skundų

Procesas

26 Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2007 m. kovo 26 d. ir kovo 29 d. buvo pateikti atitinkamai Belgijos Karalystės byloje T-90/07 P ir Komisijos byloje T-99/07 P apeliaciniai skundai.

27 2007 m. birželio 30 d. byloje T-90/07 P ir 2007 m. liepos 3 d. byloje T-99/07 P E. Genette pateikė savo atsiliepimus į apeliacinius skundus. 2007 m. gegužės 3 d. laišku byloje T-90/07 P ir 2007 m. gegužės 8 d. laišku byloje T-99/07 P atitinkamai Belgijos Karalystė ir Komisija atsisakė pateikti savo atsiliepimus.

28 Laiškais, kuriuos Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2007 m. liepos 13 d. byloje T-99/07 P ir 2007 m. liepos 17 d. byloje T-90/07 P, atitinkamai Komisija ir Belgijos Karalystė paprašė, kad remiantis Procedūros reglamento 143 straipsniu joms būtų leista pateikti dublikus. 2007 m. liepos 25 d. ir liepos 30 d. sprendimais apeliacinių skundų kolegijos pirmininkas patenkino šiuos prašymus, tačiau nurodė, kad dublikai turi būti tik priimtinumo klausimais. Dublikai ir triplikai buvo pateikti per nustatytą laikotarpį.

29 Rašytinė proceso dalis byloje T-99/07 P buvo užbaigta 2007 m. gruodžio 27 d., o byloje T-90/07 P – 2008 m. sausio 28 dieną.

30 Laiške, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2008 m. sausio 29 d., Komisija, remdamasi Procedūros reglamento 146 straipsniu, nurodė norinti byloje T-99/07 P Pirmosios instancijos teismui pateikti savo pastabas žodžiu. Laiškuose, kuriuos Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2008 m. vasario 19 d., Belgijos Karalystė išdėstė tokį patį prašymą dėl bylų T-99/07 P ir T-90/07 P. Be to, šiuose laiškuose Belgijos Karalystė išreiškė norą, jog bylos T-99/07 P ir T-90/07 P būtų sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimamas galutinis sprendimas, kaip numatyta Procedūros reglamento 50 ir 144 straipsniuose. Laiškuose, kuriuos Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2008 m. vasario 29 d. ir kovo 11 d., atitinkamai Komisija ir E. Genette pateikė savo pastabas dėl šio prašymo sujungti bylas.

31 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (apeliacinių skundų kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį bylose T-99/07 P ir T-90/07 P. 2008 m. liepos 4 d. apeliacinių skundų kolegijos pirmininkas nutartimi nurodė sujungti šias bylas, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimamas galutinis sprendimas.

32 Įgyvendindamas Procedūros reglamento 64 ir 144 straipsniuose numatytas proceso organizavimo priemones, Pirmosios instancijos teismas paprašė šalių atsakyti į tam tikrus raštu pateiktus klausimus. Šis prašymas buvo patenkintas per nustatytą laikotarpį.

Šalių reikalavimai

33 Belgijos Karalystė Pirmosios instancijos teismo prašo panaikinti skundžiamą sprendimą.

34 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— E. Genette Tarnautojų teismui pateiktą ieškinį pripažinti nepriimtinu,

— nepatenkinus minėtų reikalavimų, pripažinti šį ieškinį nepagrįstu,

— nuspręsti, kad ji ir E. Genette padengia savo bylinėjimosi išlaidas šioje instancijoje ir išlaidas, patirtas bylinėjantis Tarnautojų teisme.

35 E. Genette Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti apeliacinius skundus,

— nepatenkinus šio reikalavimo, pripažinti pirmojoje instancijoje patenkintus jo reikalavimus,

— priteisti iš Belgijos Karalystės ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl priimtinumo

Šalių argumentai

36 E. Genette pirmiausia prašo, kad Belgijos Karalystės ir Komisijos pateikti apeliaciniai skundai būtų pripažinti nepriimtinais, nes jais nėra prašoma ar bent jau nekonkrečiai prašoma visiškai arba iš dalies patenkinti reikalavimus, kurie buvo pareikšti pirmojoje instancijoje, kaip to reikalaujama Procedūros reglamento 139 straipsnio 1 dalies b punkte.

37 Byloje T-90/07 P E. Genette tvirtina, kad Belgijos Karalystė tik prašo panaikinti skundžiamą sprendimą. Toks apeliacinis skundas neturi reikšmės, nes jei jis būtų patenkintas, nei Tarnautojų teismas, nei Pirmosios instancijos teismas negalėtų patenkinti Belgijos Karalystės reikalavimų pirmojoje instancijoje, išdėstytų skundžiamo sprendimo 32 punkte, nes apeliacinėje instancijoje nebuvo pateikta tokių reikalavimų. Be to, šios spragos negali ištaisyti nuoroda į Komisijos reikalavimus byloje T-99/07 P, kaip siūlo Belgijos Karalystė.

38 Byloje T-99/07 P E. Genette nurodo, kad Komisija nenurodė konkrečių reikalavimų dėl to, kaip turėtų būti išspręstas ginčas, jei Pirmosios instancijos teismas panaikintų skundžiamą sprendimą. Iš tikrųjų Komisijos reikalavimai, kad E. Genette Tarnautojų teismui pateiktas ieškinys butų pripažintas nepriimtinu arba nepagrįstu, yra nepriimtini, nes tai yra nauji reikalavimai, keičiantys ginčo pirmojoje instancijoje dalyką. Nesant priimtinų Komisijos reikalavimų, kad būtų patenkinti jos reikalavimai, nurodyti pirmojoje instancijoje, Pirmosios instancijos teismui rūpinantis tinkamu teisingumo vykdymu, nėra reikalo priimti sprendimą dėl šios institucijos reikalavimų panaikinti (skundžiamą sprendimą), todėl jos pateiktas apeliacinis skundas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

39 Belgijos Karalystė ir Komisija mano, kad turi būti atmesti E. Genette nurodyti jų apeliacinių skundų nepriimtinumo pagrindai.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

40 Tai, kad šiuose apeliaciniuose skunduose nėra prašoma visiškai arba iš dalies patenkinti reikalavimus, kurie buvo pareikšti pirmojoje instancijoje, kaip reikalaujama Procedūros reglamento 139 straipsnio 1 dalies b punkte, dar nepateisina šių skundų atmetimo kaip nepriimtinų, nes juose pateikiami apeliančių reikalavimai, kuriais siekiama panaikinti Tarnautojų teismo sprendimą, kaip numatyta minėto reglamento 139 straipsnio 1 dalies a punkte.

41 Iš tikrųjų tokio apeliacinio skundo reikšmė tokiomis aplinkybėmis išlieka, nes netgi jei Pirmosios instancijos teismas patenkintų apeliančių reikalavimus panaikinti skundžiamą sprendimą, ginčas nebūtų užbaigtas, o šalių situacija taptų tokia, kokia buvo iki skundžiamo sprendimo priėmimo. Teismas, kuris turės galutinai išspręsti ginčą, – ar Tarnautojų teismas, ar Pirmosios instancijos teismas (tai priklausys nuo pastarojo pasirinkimo, kuris jam suteiktas Teisingumo Teismo statuto I priedo 13 straipsnio 1 dalimi) – turės atsižvelgti į minėtos šalies pirmojoje instancijoje pateiktus reikalavimus ir juos patenkinti visus ar iš dalies arba juos atmesti, tačiau negalės grįsti šio atmetimo aplinkybe, kad minėti reikalavimai nebuvo iš naujo pateikti šiame teisme (žr. šiuo klausimu pagal analogiją 2006 m. gruodžio 14 d. Teisingumo Teismo nutarties *Meister prieš VRDT*, C-12/05 P, nepaskelbta Rinkinyje 107 punktą).

42 Šiuo atveju neginčijama, kad Belgijos Karalystė prašė panaikinti skundžiamą sprendimą. Jei Pirmosios instancijos teismas patenkintų apeliacinį skundą ir visą ar iš

dalies panaikintų skundžiamą sprendimą, teismas, kuris priims galutinį sprendimą, turės atsižvelgti į Belgijos Karalystės pirmojoje instancijoje nurodytus reikalavimus, pateiktus palaikant Komisijos reikalavimus.

43 Be to, neatsižvelgiant į tai, ar, kaip tvirtina E. Genette, Komisija apeliaciniame skunde pateikė ne tuos pačius reikalavimus kaip pirmojoje instancijoje, negalima ginčyti, kad ji tinkamai prašo panaikinti skundžiamą sprendimą. Todėl jeigu Pirmosios instancijos teismas patenkintų apeliacinį skundą ir panaikintų skundžiamą sprendimą visą ar iš dalies, teismas, kuris priims galutinį sprendimą šioje byloje, turės atsižvelgti į Komisijos pirmojoje instancijoje pateiktus reikalavimus, nekreipdamas dėmesio į pagrindus, kuriais grindžiami minėti reikalavimai ir kurie pirmą kartą buvo nurodyti tik apeliaciniame skunde (žr. pagal analogiją 1994 m. birželio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Brazzelli Lualdi ir kt.*, C-136/92 P, Rink. p. I-1981, 59 punktą).

44 Todėl reikia atmesti E. Genette nurodytus dviejų apeliacinių skundų nepriimtinumo pagrindus.

Dėl esmės

45 Byloje T-90/07 P Belgijos Karalystė nurodo keturis pagrindus, kuriais grindžia savo reikalavimus panaikinti skundžiamą sprendimą. Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas pagrįstas pirmiausia tuo, kad Tarnautojų teismas nėra kompetentingas vertinti 2004 m. spalio 31 d. prašymo priimtinumą Belgijos teisės atžvilgiu, o subsidiariai – teisės klaida, padaryta skundžiamame sprendime aiškinant Belgijos teisę. Antrasis apeliacinio skundo pagrindas pagrįstas teisės klaidomis panaikinant Komisijos atsisakymą leisti E. Genette pateikti naują prašymą pervesti teises į pensiją. Trečiasis apeliacinio skundo

pagrindas yra pagrįstas teisės klaidomis pripažįstant reikalavimus panaikinti Komisijos atsisakymą atšaukti 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimus priimtinais. Galiausiai ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas yra pagrįstas teisinio saugumo principo pažeidimu.

46 Byloje T-99/07 P Komisija reikalavimą panaikinti skundžiamą sprendimą grindžia keturiais apeliacinio skundo pagrindais. Pirmasis pagrindas grindžiamas tuo, kad Tarnautojų teismas pakeisdamas ginčo dalyką nusprendė *ultra petita*. Antrasis apeliacinio skundo pagrindas pagrįstas Tarnautojų teismo kompetencijos neturėjimu ir teisės į gynybą pažeidimu. Trečiasis pagrindas iš esmės yra pagrįstas teisės klaida vertinant E. Genette sutikimo su Komisijos 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimuose pateiktais pasiūlymais poveikį. Galiausiai ketvirtasis pagrindas pirmiausia yra pagrįstas ankstesnių nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalies pažeidimu, o subsidiariai – taisyklių, taikomų individualių teises sukuriančių sprendimų atšaukimui, pažeidimu, Tarnautojų teismo kompetencijos neturėjimu, teisės į gynybą principo pažeidimu ir faktine klaida, o taip pat subsidiariai – teisės klaida panaikinant Komisijos atsisakymą atšaukti savo 2002 m. birželio 11 d ir rugpjūčio 26 d. sprendimus.

47 Pirmosios instancijos teismas mano, kad tinkamas teisingumo vykdymas reikalauja pirmiausia išnagrinėti pirmąjį Belgijos Karalystės apeliacinio skundo pagrindą byloje T-90/07 P, pagrįstą visų pirma tuo, kad Tarnautojų teismas nėra kompetentingas vertinti 2004 m. spalio 31 d. prašymo priimtinumą Belgijos teisės atžvilgiu, o subsidiariai – teisės klaida, padaryta skundžiamame sprendime aiškinant Belgijos teisę, o taip pat pirmąjį Komisijos apeliacinio skundo pagrindą byloje T-99/07 P, pagrįstą tuo, kad Tarnautojų teismas pakeisdamas ginčo dalyką nusprendė *ultra petita*.

Dėl pirmojo Belgijos Karalystės apeliacinio skundo pagrindo byloje T-90/07 P, pagrįsto pirmiausia tuo, kad Tarnautojų teismas nekompetentingas vertinti 2004 m. spalio 31 d. prašymo priimtinumą Belgijos teisės atžvilgiu, o subsidiariai – teisės klaida, padaryta skundžiamame sprendime aiškinant Belgijos teisę

– Šalių argumentai

48 Belgijos Karalystė iš esmės tvirtina, kad Tarnautojų teismas, vertindamas 2004 m. spalio 31 d. prašymo, o kartu ir jam pateikto ieškinio priimtinumą 1991 m. Įstatymo 9 straipsnio ir 2006 m. Įstatymo 194 straipsnio atžvilgiu, peržengė savo kompetencijos ribas. Tokiu būdu jis pažeidė kompetencijų pasidalijimo tarp Bendrijos teisinės sistemos ir Belgijos teisinės sistemos taisykles.

49 Belgijos Karalystė mano, kad Tarnautojų teismas, nusprendęs, jog pagal 1991 m. Įstatymo 9 straipsnio redakciją, galiojusią iki ją pakeitusio 2006 m. Įstatymo įsigaliojimo, ir pastarojo įstatymo 194 straipsnį 2004 m. spalio 31 d. prašymas ir galiausiai jam pateiktas ieškinys yra priimtini, padarė teisės klaidą dėl minėtų nuostatų aiškinimo. Bet kuriuo atveju 2004 m. spalio 31 d. prašymas turėjo būti nagrinėjamas remiantis 1991 m. Įstatymo 9 straipsnio redakcija, galiojusia po 2006 m. Įstatymo įsigaliojimo, iš kurios aiškiai matyti, kad prašymą pervesti teises į pensiją galima atsiimti tik atitinkamam pareigūnui paliekant tarnybą iki pensijos, kaip numatyta Pareigūnų tarnybos nuostatų 77 straipsnyje.

50 Galiausiai Belgijos Karalystė prašo atmesti E. Genette nurodytus šio apeliacinio skundo nepriimtinumo argumentus.

51 E. Genette pirmiausia prašo atmesti šį apeliacinio skundo pagrindą kaip nepagrįstą tiek, kiek jame nurodomas kaltinimas dėl kompetencijos neturėjimo, bei kaip nepriimtiną ir bet kuriuo atveju nepagrįstą tiek, kiek jame nurodoma teisės klaida.

52 Kaltinimas dėl Tarnautojų teismo kompetencijos aiškinti Belgijos teisę neturėjimo yra nepagrįstas, nes Bendrijos teismas pagal teismų praktiką yra kompetentingas aiškinti nacionalinę teisę, kai nuo tokio išaiškinimo priklauso teisės normos taikymas, taigi ir Komisijos sprendimo teisėtumas.

53 Dėl klaidingo Belgijos teisės išaiškinimo E. Genette tvirtina, kad šis kaltinimas yra nepriimtinas, nes juo pakartojamas jau pirmojoje instancijoje pateiktas ir atmestas kaltinimas. Taip pat jis nurodo, kad šis kaltinimas turi būti atmestas kaip nepagrįstas arba bet kuriuo atveju nereikšmingas. Kaltinimas yra nepagrįstas, nes skundžiamame sprendime 1991 m. Įstatymo 9 straipsnis buvo išaiškintas nepažeidžiant šioje srityje taikomų Bendrijos teisės principų ir atsižvelgiant į Belgijos teisės aktų leidėjo valią. Bet kuriuo atveju jis yra nereikšmingas, nes susijęs tik su papildomais skundžiamo sprendimo motyvais ir neturi reikšmės pagrindiniam šio sprendimo motyvavimui.

– Pirmosios instancijos teismo vertinimas

54 Savo pirmuoju apeliacinio skundo pagrindu Belgijos Karalystė iš esmės ginčija skundžiamo sprendimo 49 ir 50 punktus, kuriuose Tarnautojų Teismas dėl 1991 m. Įstatymo 9 straipsnio nusprendė, kad iki faktinio teisių perėmimo suinteresuotasis asmuo turi teisę prašyti, jog Belgijos pensijų sistemų valdymo įstaigos atšauktų priimtus sprendimus dėl pervedimo, ir nurodė, kad šioje byloje E. Genette Belgijos sistemose įgytų teisių į pensiją pervedimas į Bendrijos sistemą būtų visiškai panaikintas, jeigu būtų atšaukti Komisijos 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimai. Kaip pabrėžė Belgijos Karalystė, ši pastaba skundžiamame sprendime buvo esminė Tarnautojų

teismui vertinant ieškinio dėl Komisijos atsisakymo leisti E. Genette atsiimti savo 2001 m. liepos 13 d. prašymą pervesti teises į pensiją panaikinimo dalyką, o galiausiai ir priimtinumą, nes Komisijos atsisakymo leisti E. Genette pateikti naują prašymą pervesti teises į pensiją panaikinimas pats savaime buvo tik atsisakymo leisti atsiimti minėtą prašymą panaikinimo pasekmė, kaip tai matyti iš skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 punkto ir šio sprendimo 138 punkto. Iš tikrųjų remdamasis šiomis pastabomis tarnautojų teismas skundžiamame sprendime iš naujo apibrėžė pagrindinį ieškinio dėl 2005 m. sausio 25 d. Sprendimo panaikinimo dalyką kaip prašymą panaikinti Komisijos atsisakymą atšaukti savo 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimus.

55 Iš šiuo apeliacinio skundo pagrindu ginčijamų pastabų matyti, kad, norėdamas įvertinti reikalavimų panaikinti Komisijos atsisakymo leisti E. Genette atsiimti savo 2001 m. liepos 13 d. prašymą pervesti teises į pensiją dalyką ir galiausiai priimtinumą, Tarnautojų teismas skundžiamame sprendime netiesiogiai, tačiau neišvengiamai konstatavo, kad dėl Komisijos po 2004 m. spalio 31 d. prašymo priimto sprendimo *Inasti* ir ONP sprendimai dėl E. Genette Belgijos sistemose įgytų teisių į pensiją dydžio apskaičiavimo galėjo būti visiškai teisėtai panaikinti Belgijos teisės sistemoje.

56 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal ankstesnių nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalį institucija, kurioje tarnauja pareigūnas, nustato, kiek pensijų draudimo stažo metų jam bus priskaičiuota jos taikomoje pensijų sistemoje už ankstesnį darbo stažą pagal teisių į pensiją, kurias minėtas pareigūnas įgavo nacionalinėse pensijų sistemose prieš pradėdamas darbą institucijoje, dydį. Iš šios nuostatos matyti, kad Bendrijos institucija neturi jokių kitų pareigų, išskyrus pareigą teisių į pensiją sumą, apskaičiuotą nacionalinių pensijų sistemų, kuriose suinteresuotasis pareigūnas įgijo šias teises prieš pradėdamas tarnybą Bendrijose, valdymo įstaigų, transformuoti į pensijų draudimo stažo metus, į kuriuos reikia atsižvelgti jos taikomoje pensijų sistemoje. Tačiau pervestinų teisių į pensiją sumos apskaičiavimas priklauso tik nacionalinių pensijų sistemų, kuriose įgytas teises prašoma pervesti, valdymo įstaigų kompetencijai (1989 m. lapkričio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bonazzi-Bertottilli ir kt. prieš Komisiją*, 75/88, 146/88 ir 147/88, Rink. p. 3599, 17 punktas). Be to, kiekviena valstybė narė

privalo pasirinkti ir nustatyti konkrečiais priemones, leidžiančias įgyvendinti Bendrijos pareigūnams suteiktą teisę pervesti nacionalinėse pensijų sistemose jų įgytas teises į Bendrijos pensijų sistemą (1981 m. spalio 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, 137/80, Rink. p. 2393, 18 punktas).

57 Sprendimai dėl pervestinos teisių į pensiją sumos apskaičiavimo ir dėl šių teisių transformavimo į pensijų draudimo stažo metus, į kuriuos reikia atsižvelgti Bendrijos pensijų sistemoje, priklauso skirtingoms teisinėms sistemoms ir jų kontrolę atskirai vykdo kiekvienos šių teisinių sistemų teismai (56 punkte minėto sprendimo *Bonazzi-Bertottilli ir kt. prieš Komisiją* 19 punktas; 1998 m. gruodžio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimų *Bang-Hansen prieš Komisiją*, T-233/97, Rink. VT, p. I-A-625 ir II-1889, 39 punktas ir 2004 m. kovo 18 d. Sprendimo *Radauer prieš Tarybą*, T-67/02, Rink. VT, p. I-A-89 ir II-395, 31 punktas). Tik nacionalinės valdžios institucijos ir nacionaliniai teismai yra kompetentingi nagrinėti prašymus ar ginčus, susijusius su sprendimais dėl Bendrijos pareigūno nacionalinėse pensijų sistemose įgytų teisių apskaičiavimo, o suinteresuotasis pareigūnas tokius prašymus ir ginčus turi pateikti šioms valdžios institucijoms ar teismams pagal taikomoje nacionalinėje teisėje numatytas procedūros taisykles.

58 Šioje byloje iš skundžiamo sprendimo matyti, kad po 2001 m. liepos 13 d. prašymo pervesti teises į pensiją atitinkamos Belgijos pensijų sistemų valdymo įstaigos, t. y. *Inasti* ir ONP, priėmė sprendimus dėl E. Genette Belgijos pensijų sistemose įgytų teisių į pensiją apskaičiavimo, kaip buvo numatyta tuo metu galiojusiame 1991 m. Įstatyme. Jeigu, kaip nurodė Tarnautojų Teismas skundžiamame sprendime, 2004 m. spalio 31 d. prašymu buvo siekiama, kad pagal 1991 m. Įstatymo 9 straipsnį būtų panaikinti *Inasti* ir ONP sprendimai dėl E. Genette Belgijos pensijų sistemose įgytų teisių į pensiją apskaičiavimo, šiuo prašymu keliamą klausimą apima Belgijos teisinė sistema ir jis priklauso tik Belgijos valdžios institucijų ar teismų kompetencijai.

59 Konstatuodamas, kad po 2004 m. spalio 31 d. prašymo Komisijos priimtas sprendimas leido Belgijos teisinėje sistemoje remiantis 1991 m. Įstatymo 9 straipsniu pagrįstai

panaikinti *Inasti* ir ONP sprendimus dėl E. Genette Belgijos pensijų sistemose įgytų teisių į pensiją apskaičiavimo, Tarnautojų teismas peržengė savo kompetencijos ribas.

60 Iš to matyti, kad skundžiamame sprendime Tarnautojų teismas nepasisavindamas Belgijos Karalystės kompetencijos negalėjo konstatuoti, jog pagal 1991 m. Įstatymo 9 straipsnį *Inasti* ir ONP sprendimai dėl E. Genette Belgijos pensijų sistemose įgytų teisių į pensiją apskaičiavimo suinteresuotojo asmens prašymu galėjo būti pagristai panaikinti Komisijos 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimų atšaukimo atveju, kad reikalavimų dėl panaikinimo pagrindinis dalykas būtų performuluotas kaip prašymas panaikinti Komisijos atsisakymą atšaukti minėtus sprendimus.

61 Todėl reikia priimti pirmąjį Belgijos Karalystės nurodytą apeliacinio skundo pagrindą byloje T-90/07 P.

Dėl pirmojo Komisijos apeliacinio skundo pagrindo byloje T-99/07 P, pagrįsto tuo, kad Tarnautojų teismas pakeisdamas ginčo dalyką nusprendė *ultra petita*

– Šalių argumentai

62 Komisija tvirtina, kad Tarnautojų teismas panaikindamas Komisijos atsisakymą atšaukti jos 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimus nusprendė *ultra petita*. Iš 2005m. rugsėjo 26 d. pateikto ieškinio bei anksčiau pateiktų 2004 m. spalio 31 d. prašymo ir 2005 m. balandžio 22 d. skundo aiškiai matyti, kad pagrindinis Tarnautojų

teismui pateikto ieškinio dalykas nebuvo prašymas atšaukti 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimus.

63 E. Genette prašo atmesti šį apeliacinio skundo pagrindą pirmiausia kaip nepriimtiną arba kaip nepagrįstą.

64 Pirmiausia E. Genette nurodo, kad šis apeliacinio skundo pagrindas yra nepriimtinas remiantis Procedūros reglamento 139 straipsnio 2 dalimi, nes juo pakeičiamas ieškinio Tarnautojų teismui dalykas. Pirmojoje instancijoje Komisija pati nurodė, kad ieškiniu siekiama panaikinti atsisakymą atšaukti 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimus.

65 Jeigu šis pagrindas būtų priimtinas, E. Genette tvirtina, kad jis būtų nepagrįstas nei teisiniu, nei faktiniu požiūriu. Kadangi Tarnautojų teismas patenkino ieškinyje nurodytus reikalavimus panaikindamas 2005 m. sausio 25 d. Sprendimą, negalima tvirtinti, kad jis peržengė ginčo dalyko ribas. Be to, jo paties pirmojoje instancijoje pateiktame ieškinyje nurodytas dalykas buvo nereikšmingas, nes jis tik siekė išvengti ieškinio atmetimo kaip nepriimtino. Taip pat pirmojoje instancijoje buvo išdėstyta papildomų argumentų dėl prielaidos, kad jo ieškinio dalykas buvo Komisijos atsisakymas atšaukti savo 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimus. Galiausiai Bendrijos teismas turi diskreciją nustatyti ieškinio dalyką remdamasis objektyvia ieškinio turinio analize ir šioje byloje Tarnautojų teismas pasinaudojo šia diskrecija.

66 Bet kuriuo atveju E. Genette nurodo, kad Tarnautojų teismas turėjo savo iniciatyva objektyviai išnagrinėti dėl ieškinio kilusius priimtinumo ir viešosios tvarkos klausimus

ir jis šiuo atžvilgiu nebuvo saistomas šalių argumentų. Būtent dėl to jis šioje byloje nepriklausomai vertino ieškinio dalyką.

– Pirmosios instancijos teismo vertinimas

67 Pirmiausia reikia išnagrinėti E. Genette nurodytą nepriimtinumo pagrindą, pagrįstą iš esmės tuo, kad iškeldama šį apeliacinio skundo pagrindą Komisija siekė išplėsti ginčo dalyką, nagrinėtiną Pirmosios instancijos teisme, palyginti su tuo, kurį nagrinėjo Tarnautojų teismas.

68 Iš EB 225 A straipsnio, Teisingumo Teismo statuto I priedo 11 straipsnio 1 dalies ir Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalies c punkto matyti, kad apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodytos sprendimo, kurį prašoma panaikinti, skundžiamos dalys ir teisiniai argumentai, konkrečiai pagrindžiantys šį prašymą (2008 m. kovo 10 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Lebedef-Caponi prieš Komisiją*, T-233/07 P, dar nepaskelbta Rinkinyje, 24 ir 25 punktai bei 2008 m. kovo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Rossi Ferreras prieš Komisiją*, T-107/07 P, dar nepaskelbta Rinkinyje VT, 26 ir 27 punktai).

69 Savo pirmuoju apeliacinio skundo pagrindu Komisija tvirtina, kad Tarnautojų teismo paskelbtu panaikinimu peržengiamos E. Genette ieškinio reikalavimų ribos. Nors Komisija pakeitė savo poziciją dėl ginčo dalyko, toks pagrindas, kuriuo iš esmės siekiama ginčyti Tarnautojų teismo skundžiamame sprendime pateiktą pagrindinio ieškinio dalyko kvalifikavimą, negali būti vertinamas kaip išplečiantis ginčo dalyką, nagrinėtiną Pirmosios instancijos teisme, palyginti su tuo, kurį nagrinėjo Tarnautojų teismas. Be to, jis atitinka Procedūros reglamente įtvirtintas priimtinumo sąlygas ir todėl turi būti pripažintas priimtinu.

70 Todėl reikia atmesti E. Genette nurodytą nepriimtinumo pagrindą.

71 Dėl šio apeliacinio skundo pagrindo pagrįstumo pirmiausia reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmąją pastraipą, remiantis šio statuto I priedo 7 straipsnio 1 dalimi taikomą ir procesui Tarnautojų teisme, ir pagal Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą ieškinyje, be kita ko, turi būti nurodytas ginčo dalykas ir glaustai išdėstyti ieškinio pagrindai. Ieškinys yra aktas, kuriuo kreipiamasi į teismą ir kuriame ieškovas privalo apibrėžti ginčo dalyką (žr. pagal analogiją 1979 m. rugsėjo 25 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, 232/78, Rink. p. 2729, 3 punktą; 2000 m. balandžio 6 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-256/98, Rink. p. I-2487, 31 punktą ir 2007 m. lapkričio 8 d. Teisingumo Teismo nutarties *Belgija prieš Komisiją*, C-242/07 P, Rink. p. I-9757, 41 punktą).

72 Be to, kadangi Bendrijos teismas nagrinėdamas ieškinį dėl panaikinimo negali nuspręsti *ultra petita*, jo sprendimas dėl panaikinimo negali viršyti ieškovo reikalavimų (žr. 1999 m. rugsėjo 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš AssiDomän Kraft Products ir kt.*, C-310/97 P, Rink. p. I-5363, 52 punktą ir jame minimą teismų praktiką).

73 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 40 ir 41 punktų, E. Genette Tarnautojų teisme tvirtino, jog „jis siekė ne kad būtų atšaukti (2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimai), o kad jam Komisija leistų atsiimti (2001 m. liepos 13 d.) prašymą dėl teisių į pensiją pervedimo“, ir kad „net Komisijai patenkinus jo prašymą, 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimai išliktų galioti“. Be to, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 41 punkto, E. Genette pats Tarnautojų teisme tvirtino, kad šiame etape 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimų atšaukimas yra neįmanomas ir kad bet kuriuo atveju šie sprendimai galėtų būti atšaukti tik esant vienai dar neįvykdytai sąlygai, t. y. jei pareiškus ieškinį Belgijos teisme Belgijos valdžios institucijos 2003 m. Įstatymo pagrindu priimtų naujus sprendimus dėl į Bendrijos pensijų sistemą pervestinų sumų. Taigi E. Genette pirmojoje instancijoje tvirtino, kad jo reikalavimai panaikinti Komisijos atsisakymą leisti jam

atsiimti 2001 m. liepos 13 d. prašymą dėl teisių į pensiją pervedimo negali būti aiškinami kaip reikalavimai panaikinti Komisijos atsisakymą atšaukti savo 2002 m. birželio 11 ir rugpjūčio 26 d. sprendimus.

74 Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad Tarnautojų teismas negalėjo performuluoti pagrindinio ieškinio dalyko kaip prašymo panaikinti Komisijos atsisakymą atšaukti savo 2002 m. birželio 11 ir rugpjūčio 26 d. sprendimus (žr. pagal analogiją 2007 m. lapkričio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Stadtwerke Schwäbisch Hall ir kt. prieš Komisiją*, C-176/06 P, nepaskelbta Rinkinyje, 25 punktą), kaip jis padarė skundžiamo sprendimo 50 punkte.

75 Taigi Komisija pagrįstai tvirtina, kad Tarnautojų teismas šioje byloje panaikindamas Komisijos atsisakymą, išdėstytą 2005 m. sausio 25 d. Sprendime, atšaukti savo 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimus, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 punkto ir konstatuojamosios dalies 136 punkto, nusprendė *ultra petita*.

76 Todėl reikia priimti pirmąjį Komisijos apeliacinio skundo pagrindą byloje T-99/07 P.

77 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Tarnautojų teismas nepasisavindamas Belgijos Karalystės kompetencijos ir nenuspręsdamas *ultra petita* negalėjo pakeisti E. Genette pateikto ieškinio pagrindinio dalyko kaip prašymo panaikinti Komisijos atsisakymą atšaukti 2002 m. birželio 11 d ir rugpjūčio 26 d. sprendimus. Todėl skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas tiek, kiek jame daromas toks perkvalifikavimas.

78 Be to, kadangi tarnautojų teismas pakeisdamas jo nagrinėjamo ginčio dalyką nusprendė *ultra petita*, reikia panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek jis panaikina Komisijos 2005 m. sausio 25 d. Sprendimu išdėstytą atsisakymą atšaukti jos 2002 m. birželio 11 ir rugpjūčio 26 d. sprendimus. Galiausiai, kadangi Komisijos atsisakymo leisti E. Genette pateikti naują prašymą pervesti teises į pensiją panaikinimas buvo tik atsisakymo atšaukti 2002 m. birželio 11 ir rugpjūčio 26 d. sprendimus panaikinimo pasekmė (žr. šio sprendimo 54 punktą), reikia taip pat panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo panaikinamas Komisijos 2005 m. sausio 25 d. Sprendime išdėstytas atsisakymas leisti E. Genette pateikti naują prašymą pervesti teises į pensiją.

79 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas visas.

Dėl pirmojoje instancijoje pateikto ieškinio

80 Pagal Teisingumo Teismo statuto I priedo 13 straipsnio 1 dalį, kai apeliacinis skundas yra pagrįstas, Pirmosios instancijos teismas gali, jei panaikinamas Tarnautojų teismo sprendimas, pats priimti galutinį sprendimą, jeigu tame bylos etape tai galima padaryti.

81 Toks yra šios bylos atvejis. Iš tikrųjų Pirmosios instancijos teismas turi visus sprendimui priimti reikalingus elementus.

Šalių argumentai

82 Byloje T-99/07 P Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo, jei jis panaikintų skundžiamą sprendimą ir nuspręstų pats priimti sprendimą dėl ginčo, pripažinti ieškinį nepriimtinu, nes 2004 m. spalio 31 d. prašymas tiek, kiek juo siekiama, kad E. Genette būtų leista atsiimti savo 2001 m. liepos 13 d. prašymą pervesti teises į pensiją, neturi dalyko, nes Pareigūnų tarnybos nuostatuose nėra teisinės bazės, pagal kurią galėtų būti suteiktas toks leidimas. 1991 m. Įstatymo 9 straipsnis negali būti teisinė bazė suteikti tokį leidimą, nes Pareigūnų tarnybos nuostatai jo nenumato. Iš tikrųjų Pareigūnų tarnybos nuostatų apimtis negali priklausyti nuo nacionalinės teisės turinio. Taigi 2005 m. sausio 25 d. Sprendimas negali būti laikomas E. Genette teises pažeidžiančiu aktu, dėl kurio šis galėtų pareikšti ieškinį. Komisija subsidiariai tvirtina, kad ieškinys turėtų būti atmestas kaip nepagrįstas.

83 Pirmojoje instancijoje Komisija, kurios reikalavimų palaikyti į bylą įstojo Belgijos Karalystė, taip pat prašė atmesti ieškinį kaip nepriimtiną arba nepagrįstą. Tarnautojų teisme Komisijos grindžiant šiuos reikalavimus nurodyti nepriimtinumo pagrindai buvo susiję su pavėluotu ieškinio pateikimu, atsižvelgiant į Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnio 3 dalyje numatytą laikotarpį, taip pat su 2004 m. spalio 31 d. prašymo nepriimtinumu dėl 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimų neatšaukiamo pobūdžio, su naujų faktinių aplinkybių, pateisinančių šį prašymą, nebuvimu ir su pavėluotu šio prašymo pateikimu, atsižvelgiant į reikalavimą laikytis protingo laikotarpio.

84 E. Genette tvirtina, kad Komisija, neprašydama patenkinti jos reikalavimų pirmojoje instancijoje, pateikia Pirmosios instancijos teismui naujų reikalavimų. Be kita ko, ji nurodo naują pagrindą, pagrįstą jos pačios kompetencijos nagrinėti 2004 m. spalio 31 d. prašymą neturėjimu. Šis pagrindas grindžiamas nauju ginčo dalyko apibrėžimu, t. y. jau ne jos 2002 m. birželio 11 d ir rugpjūčio 26 d. sprendimų atšaukimu, kaip ji tvirtino pirmojoje instancijoje, o 2001 m. liepos 13 d. prašymo pervesti teises į pensiją atsiėmimu. Net jei šis pagrindas nebūtų naujas, jis turėtų būti atmestas kaip nepriimtinas, nes jis apeliaciniame skunde suformuluotas dviprasmiškai.

85 Be to, pirmojoje instancijoje E. Genette prašė priimti ieškinį ir atmesti Komisijos nurodytus nepriimtinumo pagrindus.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

86 Kadangi ieškinio priimtinumo sąlygos pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 ir 91 straipsnius yra imperatyvaus pobūdžio, prireikus Bendrijos teismas gali jas išnagrinėti savo iniciatyva (1996 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ortega Urretavizcaya prieš Komisiją*, T-587/93, Rink. VT, p. I-A-349 ir II-1027, 25 punktas; 1998 m. sausio 29 d. Sprendimo *Affatato prieš Komisiją*, T-157/96, Rink. VT, p. I-A-41 ir II-97, 21 punktas; 1998 m. rugpjūčio 20 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Collins prieš Regionų komitetą*, T-132/97, Rink. VT, p. I-A-469 ir II-1379, 12 punktas ir 1998 m. gruodžio 15 d. Nutarties *de Compte prieš Parlamentą*, T-25/98, Rink. VT, p. I-A-629 ir II-1903, 38 punktas). Jo kontrolė nėra apribota šalių nurodytais nepriimtinumo pagrindais (žr. 1996 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Stott prieš Komisiją*, T-99/95, Rink. p. II-2227, 22 punktą ir 2003 m. sausio 8 d. Sprendimo *Hirsch prieš ECB*, T-94/01, T-152/01 ir T-286/01, Rink. VT, p. I-A-1 ir II-27, 16 punktą ir jame minimą teismų praktiką).

87 Pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 ir 91 straipsnius ieškinio priimtinumas siejamas su sąlyga, kad ieškinys turi būti pateiktas dėl suinteresuotojo asmens nenaudai priimto akto. Asmens nenaudai priimtais aktais laikomi tik tie aktai, kurie tiesiogiai ir konkrečiai daro poveikį suinteresuotojo asmens teisinei situacijai (1987 m. sausio 21 d. Teisingumo teismo sprendimo *Stroghili prieš Audito rūmus*, 204/85, Rink. p. 389, 6 punktas ir 86 punkte minėto sprendimo *Affatato prieš Komisiją* 21 punktas). Tačiau iš teismų praktikos matyti, kad Paskyrimų tarnybos atsisakymas patenkinti pareigūno prašymą, pateiktą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalį, nėra asmens nenaudai priimtas aktas, jei Paskyrimų tarnyba nėra kompetentinga imtis prašomų priemonių (1999 m. vasario 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Hecq ir SFIE prieš Komisiją*, T-35/98, Rink. VT, p. I-A-11 ir II-41, 30 punktas).

88 Kadangi šioje byloje 2004 m. spalio 31 d. prašymas buvo pateiktas remiantis Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalimi, Pirmosios instancijos teismas mano, kad savo iniciatyva reikia patikrinti, ar ieškinyje ginčijami sprendimai, t. y. 2005 m. sausio 25 d. Sprendimas ir 2005 m. birželio 10 d. Sprendimas, gali būti E. Genette nenaudai priimti aktai Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalies prasme.

89 Pirmiausia reikia priminti, jog ankstesnių nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalis, be to, kad remiantis ja leidžiama koordinuoti nacionalines pensijų sistemas ir Bendrijos pensijų sistemą, skirta užtikrinti, kad Bendrijos pareigūnų valstybėje narėje įgytos teisės į pensiją, nepaisant jų galimo riboto ar net sąlyginio ar būsimo pobūdžio arba nepakankamumo, kad būtų galima iš karto naudotis pensija, būtų išsaugotos suinteresuotajam pareigūnui ir į jas būtų atsižvelgta toje pensijų sistemoje, kuriai jis priklausys savo profesinės karjeros pabaigoje, šiuo atveju Bendrijos pensijų sistemoje (56 punkte minėto sprendimo *Komisija prieš Belgiją* 12 punktas).

90 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ankstesnių nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalyje nurodytos „galimybės“ tikslas – suteikti Bendrijos pareigūnams teisę, kurios įgyvendinimas priklausytų tik nuo jų pačių pasirinkimo (56 punkte minėto sprendimo *Komisija prieš Belgiją* 13 punktas).

91 Nagrinėjamu atveju E. Genette, 1991 m. Įstatymo pagrindu pateikdamas 2001 m. liepos 13 d. prašymą pervesti teises į pensiją, pasinaudojo jam ankstesnių nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalyje suteikta galimybe. Todėl atitinkamos Belgijos pensijų sistemų valdymo įstaigos, t. y. *Inasti* bei ONP, ir Komisija veikė koordinuotai, t. y. pirmosios, remdamosi šiuo klausimu 1991 m. Įstatyme numatytomis priemonėmis, priėmė sprendimus, kuriuose buvo apskaičiuota E. Genette Belgijos pensijų sistemose įgytų teisių į pensiją suma, o Komisija, remdamasi ankstesnių nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalimi ir šių nuostatų bendromis įgyvendinimo nuostatomis, priėmė 2002 m. birželio 11 d. ir rugpjūčio 26 d. sprendimus, kuriais minėta suma buvo perskaičiuota į pensijų draudimo stažo metus, į kuriuos reikia atsižvelgti Bendrijos pensijų sistemoje, atsižvelgiant į E. Genette išėjimo į pensiją amžių, jei bus įvykdytos tam tikros papildomos sąlygos. Šie sprendimai turėjo dvigubą poveikį, t. y. Belgijos

teisinėje sistemoje išsaugoti E. Genette Belgijos pensijų sistemose įgytas teises, o Bendrijos teisinėje sistemoje, jei bus įvykdytos tam tikros papildomos sąlygos, užtikrinti, kad būtų atsižvelgta į šias teises Bendrijos pensijų sistemoje, įvertinant E. Genette išėjimo į pensiją amžių.

92 Iš paties 2004 m. spalio 31 d. prašymo teksto matyti, kad jis grindžiamas tariamu 1991 m. Įstatymo neteisėtumu, „nes (pastarajame) įstatyme numatyta faktinio teisių perėmimo sistema <…>, (E. Genette) nuomone, yra diskriminacinė ir prieštarauja (ankstesnių) nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 daliai“, ir aplinkybe, jog „kadangi (1991 m.) Įstatyme numatyta faktinio teisių perėmimo sistema prieštaravo tiek (ankstesnių) nuostatų 11 straipsnio 2 (daliai), tiek vienodo požiūrio principui, nebuvo teisinga (nei) su E. Genette susijusi 2002 m. sausio 3 d. *Inasti* ir 2002 m. vasario 13 d. ONP apskaičiuota „pervestina suma“ (<…>, nei) 2002 m. birželio 11 ir rugpjūčio 26 d. sprendimai dėl pensijų draudimo stažo metų, į kuriuos šiuo pagrindu reikėtų atsižvelgti“. Iš tikrųjų pagal 2004 m. spalio 31 d. prašymą „tokiomis aplinkybėmis Komisija (turėjo) duoti sutikimą, kad E. Genette pagal 1991 m. Įstatymo 9 straipsnį galėtų kreiptis į Belgijos administraciją ir atsiimtų 2001 m. liepos 13 d. prašymą (pervesti teises į pensiją) pagal šį įstatymą ir kad pateiktų naują prašymą pagal 2003 m. Įstatymo (4 straipsnio 1 dalį)“.

93 2004 m. spalio 31 d. prašymas buvo pagrįstas prieštaravimu dėl to, kad *Inasti* ir ONP, apskaičiuodamos E. Genette Belgijos pensijų sistemose įgytų teisių į pensiją sumą, taikė 1991 m. Įstatymą. Tačiau pagal nusistovėjusią teismų praktiką, nurodytą šio sprendimo 57 punkte, toks prieštaravimas, susijęs su nacionalinių pensijų sistemų valdymo įstaigų nacionalinės teisės taikymu, remiantis ankstesnių nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalies antrojoje pastraipoje įtvirtintu kompetencijų pasidalijimo principu, priklauso nacionalinei teisinei sistemai ir todėl – tik nacionalinės valdžios ar nacionalinių teismų kompetencijai, o kreipimasis į juos tam tikrais atvejais gali lemti kreipimąsi į Teisingumo Teismą, pateikiant jam prejudicinį klausimą pagal EB 234 straipsnį.

94 Taigi ankstesnių nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalies antrąja pastraipa Komisijai nesuteikiama jokios kompetencijos nagrinėti prieštaravimą, iš esmės susijusį su *Inasti* ir ONP 1991 m. Įstatymo taikymu E. Genetti atveju, ir tuo remiantis suteikti jam galimybę kreiptis į šias įstaigas dėl pagal 1991 m. Įstatymą jau priimtų sprendimų atšaukimo, kad jos galėtų priimti naujus sprendimus pagal 2003 m. Įstatymą.

95 Tokiomis aplinkybėmis negalima teigti, kad 2005 m. sausio 25 d. Sprendimu ir 2005 m. birželio 10 d. Sprendimu atmesdama 2004 m. spalio 31 d. prašymą Komisija priėmė aktą, darantį tiesioginį ir konkretų poveikį E. Genette teisinei ir tarnybinei situacijai.

96 Iš to išplaukia, kad 2004 m. spalio 31 d. prašymo atmetimas tiek 2005 m. sausio 25 d. Sprendimu, tiek 2005 m. birželio 10 d. Sprendimu negali būti laikomas E. Genette nenaudai priimtu aktu Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalies prasme.

97 Todėl, net nesant reikalo priimti sprendimą dėl Komisijos šio sprendimo 82 punkte išdėstytų argumentų priimtinumo ar šio sprendimo 83 punkte nurodytų nepriimtinumo pagrindų pagrįstumo, ieškinys tiek, kiek juo siekiama panaikinti 2004 m. spalio 31 d. prašymo atmetimą, ir 2005 m. sausio 25 d. Sprendimu, ir 2005 m. birželio 10 d. Sprendimu turi būti pripažintas nepriimtinu.

98 Dėl to, kad ir atsakydamas į Pirmosios instancijos teismo klausimą, ir per posėdį E. Genette tvirtino, jog savo ieškiniu jis taip pat siekia panaikinti pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį 2004 spalio 31 d. prašyme netiesiogiai išdėstyto prašymo dėl Komisijos pagalbos atmetimą, reikia pažymėti, kad pagal Pareigūnų tarnybos

nuostatų 90 straipsnio 1 dalį pateiktas prašymas turi būti pakankamai aiškus ir tikslus, kad Komisija konkrečiai žinotų sprendimo, kurį jos prašoma priimti, turinį.

99 Nagrinėjamu atveju, kaip per posėdį pabrėžė Komisija, 2004 m. spalio 31 d. prašyme nėra jokios aiškios ir tikslios nuorodos, kuri, net taikant platų požiūrį, leistų jį aiškinti kaip Komisijos pagalbos prašymą Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnio prasme. Todėl pats 2005 m. sausio 25 d. Sprendimas negali būti aiškinamas kaip netiesioginis pagalbos prašymo Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnio prasme atmetimas.

100 Dėl to, kad, anot E. Genette, iš 2005 m. balandžio 22 d. skundo matyti, jog Komisija, savo iniciatyva nesuteikdama jam pagalbos Belgijos administracinės valdžios institucijose ir teismuose, nesilaikė Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytos pareigos, reikia pabrėžti, kad institucijos pagalbos nesuteikimas savo pareigūnams ir tarnautojams pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį yra asmens nenaudai priimtas aktas Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalies prasme tik jei institucijos pareiga padėti nepriklauso nuo jokio pareigūno ar tarnautojo prašymo.

101 Tačiau pagal nusistovėjusią teismų praktiką iš esmės suinteresuotasis pareigūnas turi pateikti institucijai, kurioje jis dirba, prašymą dėl pagalbos ir tik tam tikros ypatingos aplinkybės gali įpareigoti Bendrijos instituciją be išankstinio šio pareigūno prašymo, o tik savo iniciatyva suteikti konkrečią pagalbą (1986 m. birželio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sommerlatte prieš Komisiją*, 229/84, Rink. p. 1805, 20 punktas).

102 Nagrinėjamu atveju iš bylos medžiagos negalima išskirti jokios ypatingos aplinkybės, konkrečiai nėra jokios pagalbos, kuri būtų skirta individualiai tam tikriems

pareigūnams, kurių situacija panaši į E. Genette, kuri pateisintų tai, kad Komisija jam savo iniciatyva suteiktų pagalbą (žr. šiuo klausimu 101 punkte minėto sprendimo *Sommerlatte prieš Komisiją* 21 ir 22 punktus).

103 Iš to matyti, kad Komisijos neveikimas šiuo atveju nėra asmens nenaudai priimtas aktas Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalies prasme.

104 Vis dėlto reikia atsižvelgti į tai, kad E. Genette tuo pačiu metu kaip 2005 m. balandžio 22 d. skundą aiškiai pateikė prašymą dėl pagalbos pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį, siekdamas, kad Komisija „nuspręstų jam suteikti finansinę ir techninę pagalbą Belgijos administracinės ir teisminės valdžių institucijose ginčijant Belgijos valdžios institucijų remiantis 1991 m. gegužės 21 d. Belgijos įstatymu dėl jo priimtų sprendimų atitiktį Bendrijos teisei“. Komisija šį prašymą aiškiai atmetė 2005 m. birželio 10 d. Sprendimu, kuris šiuo atžvilgiu yra asmens nenaudai priimtas aktas.

105 Remiantis nusistovėjusia teismų praktika prieš pareiškiant ieškinį dėl bet kokio paskyrimų tarnybos asmens nenaudai priimto akto pagal bendrą taisyklę dėl jo pirmiausia būtinai turi būti pateiktas išankstinis skundas, kuris turi būti atmestas aiškiu ar numanomu sprendimu. Nepasibaigus šiai išankstinei skundo nagrinėjimo procedūrai pateiktas ieškinys dėl savo pirmalaikiškumo yra nepriimtinas pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnio 2 dalį (1986 m. rugsėjo 23 d. Teisingumo Teismo nutarties *Du Besset prieš Tarybą*, 130/86, Rink. p. 2619, 7 punktas; 1990 m. birželio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Marcato prieš Komisiją*, T-47/89 ir T-82/89, Rink. p. II-231, 32 punktas ir 1991 m. gruodžio 4 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Moat ir TAO/AFI prieš Komisiją*, T-78/91, Rink. p. II-1387, 3 punktas).

106 Kadangi, kaip matyti iš šio sprendimo 86 punkte nurodytos teismų praktikos, tai yra imperatyvaus pobūdžio pagrindas, Bendrijos teismas turi jį nagrinėti savo iniciatyva.

107 Šioje byloje net pripažinus, kad ieškiniu taip pat siekiama panaikinti atsisakymą suteikti pagalbą Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnio prasme, dėl kurios prašymą E. Genette pateikė kartu su 2005 m. balandžio 22 d. skundu, reikia pažymėti, kad dėl šio atsisakymo nebuvo pateiktas išankstinis administracinis skundas, kaip reikalaujama pagal 91 straipsnio 2 dalį.

108 Iš to išplaukia, kad bet kuriuo atveju ieškinys turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

109 Pagal Procedūros reglamento 148 straipsnio pirmąją pastraipą, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Pirmosios instancijos teismas priima sprendimą byloje, jis priima sprendimą dėl išlaidų.

110 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą, taikomą apeliacinėse bylose pagal Procedūros reglamento 144 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

111 Vis dėlto, remiantis Procedūros reglamento 88 straipsniu, taikomu institucijų pateiktiems apeliaciniams skundams bylose tarp Bendrijų ir jų tarnautojų pagal šio reglamento 144 straipsnį ir 148 straipsnio antrąją pastraipą, institucijos paprastai padengia savo išlaidas.

112 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą, taikomą šioje byloje, į bylą įstojusios valstybės narės padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

113 Tokiomis aplinkybėmis E. Genette padengia savo bylinėjimosi Tarnautojų teisme ir šioje instancijoje išlaidas. Komisija padengia savo bylinėjimosi Tarnautojų teisme ir šioje instancijoje išlaidas. Belgijos Karalystė, kuri įstojo į bylą Tarnautojų teisme ir neprašė, kad E. Genette padengtų jos bylinėjimosi išlaidas šioje instancijoje, padengia savo bylinėjimosi Tarnautojų teisme ir šioje instancijoje išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (apeliacinių skundų kolegija)

nusprendžia:

1. Panaikinti 2007 m. sausio 16 d. Europos Sąjungos tarnautojų teismo sprendimą *Genette prieš Komisiją* (F-92/05, dar nepaskelbta Rinkinyje VT).

2. E. Genette Tarnautojų teismui pateiktą ieškinį byloje F-92/05 atmesti kaip nepriimtiną.

3. **E. Genette padengia savo bylinėjimosi Tarnautojų teisme ir šioje instancijoje išlaidas.**

4. **Komisija padengia savo bylinėjimosi Tarnautojų teisme ir šioje instancijoje išlaidas.**

5. **Belgijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi Tarnautojų teisme ir šioje instancijoje išlaidas.**

Jaeger Tiili Martins Ribeiro

Czúcz Pelikánová

Paskelbta 2008 m. gruodžio 18 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Teisinis pagrindas . . . II - 3865

Faktinės bylos aplinkybės . . . II - 3870

Procesas pirmojoje instancijoje ir skundžiamas sprendimas . . . II - 3875

Dėl apeliacinių skundų . . . II - 3879

Procesas . . . II - 3879

Šalių reikalavimai . . . II - 3880

Dėl priimtinumo . . . II - 3882

Šalių argumentai . . . II - 3882

Pirmosios instancijos teismo vertinimas . . . II - 3883

Dėl esmės . . . II - 3884

Dėl pirmojo Belgijos Karalystės apeliacinio skundo pagrindo byloje T-90/07 P, pagrįsto pirmiausia tuo, kad Tarnautojų teismas nekompetentingas vertinti 2004 m. spalio 31 d. prašymo priimtinumą Belgijos teisės atžvilgiu, o subsidiariai – teisės klaida, padaryta skundžiamame sprendime aiškinant Belgijos teisę . . . II - 3886

– Šalių argumentai . . . II - 3886

– Pirmosios instancijos teismo vertinimas . . . II - 3887

Dėl pirmojo Komisijos apeliacinio skundo pagrindo byloje T-99/07 P, pagrįsto tuo, kad Tarnautojų teismas pakeisdamas ginčo dalyką nusprendė *ultra petita* . . . II - 3890

– Šalių argumentai . . . II - 3890

– Pirmosios instancijos teismo vertinimas . . . II - 3892

Dėl pirmojoje instancijoje pateikto ieškinio . . . II - 3895

Šalių argumentai . . . II - 3896

Pirmosios instancijos teismo vertinimas . . . II - 3897

Dėl bylinėjimosi išlaidų . . . II - 3903